Lieta Nr.A420564211
A42-02267-12/36

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2012.gada 5.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese K.Brokane,

piedaloties pieteicējam *L.Č.* un zvērinātai advokātei Irēnai Kibelko,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas pārstāvim *J.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *L.Č.* pieteikuma par Valsts policijas priekšnieka 2011.gada 22.jūnija lēmuma Nr.246 atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts policijas priekšnieka 2011.gada 22.jūnija lēmumu Nr.246 (turpmāk – Lēmums) nolemts Valsts policijas */pārvalde/ /birojs/ /nodaļa/ /darbavieta/ /amats/ L.Č.* par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta sestās daļas 3.punkta un 81.panta trešās daļas, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likuma (turpmāk – Dienesta gaitas likums) 6.panta 1.punkta neievērošanu izteikt piezīmi.

[2] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja *L.Č.* pieteikums par Lēmuma atcelšanu.

Pieteicējs pieteikumā norāda, ka nepiekrīt apgalvojumam, ka, pārejot citā Valsts policijas amatā, formāla atļaujas atkārtota prasīšanas aizkavēšanās ir radījusi interešu konflikta situāciju. Iepriekšējā amatā Valsts policija atļauju bija sniegusi. Valsts policija ir atzinusi, ka no Valsts ieņēmumu dienesta izdrukām ir redzams, ka nekāda darbība no pieteicēja puses uzņēmumos nav notikusi. Atļauja amatu savienošanai ar SIA *„/Nosaukums/"* tika lūgta pirms disciplinārlietas ierosināšanas. Valsts policija Lēmumā nav sniegusi izvērtējumu, cik lielā mērā un kā pieteicējs ar savām saistībām ir pārkāpis dienesta disciplīnu un radījis jebkādu interešu konfliktu. Lēmumā nav norādīts, ka pieteicējs valstij būtu radījis jebkādu kaitējumu, tāpēc ir secināms, ka pārkāpumam ir formāls raksturs.

Valsts policija Lēmumu pieņēmusi, neiedziļinoties lietas būtībā, izmantojot tikai gramatisko interpretācijas metodi, kā arī nav ievēroti administratīvā procesa principi.

Pieteicējs uzskata, ka piemērotais disciplinārsods ir nesamērīgi bargs, salīdzinot to ar situācijām, par kurām arī pieņemts lēmums par piezīmes izteikšanu. Lēmumā nav izvērtēts, vai formāla pārkāpuma izdarīšana konkrētajā gadījumā ir jāsoda.

[3] Tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā Valsts policija pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu. Valsts policija rakstveida paskaidrojumus pamatojusi ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Saskaņā ar Valsts policijas 2010.gada 14.maija pavēli Nr.697 pieteicējs ar 2010.gada 1.jūniju tika pārcelts Valsts policijas */pārvalde/ /birojs/ /nodaļa/ /darbavieta/ /amats/* amatā, atbrīvojot viņu no Valsts policijas */darbavieta 2/ /amats/* amata. Savukārt ar Valsts policijas 2010.gada 8.janvāra reglamentu Nr.2 „Valsts policijas reglaments" Valsts policijas */darbavieta 2/* nav piešķirts Valsts policijas struktūrvienības statuss un Valsts policijas */darbavieta 2/* nav iekļauta Valsts policijas struktūrā. Ministru kabineta */datums/* noteikumu Nr*./numurs/ „/Nosaukums/"* 1.punkts noteic, ka tā ir Ministru kabineta dibināta Valsts policijas pakļautībā esoša */iestāde/*. Pieteicējs tika pārcelts citā amatā, citā iestādē ar citām amata tiesībām un pienākumiem. Pieteicējam bija pienākums paziņot Valsts policijas */pārvalde/* vadībai par amata savienošanu un jāprasa rakstveida atļauja šo amatu savienošanai.

[3.2] Pieteicējs, būdams Valsts policijas */darbavieta 2/* amatpersona, nav prasījis tās vadībai atļauju amata savienošanai ar amatu SIA *„/Nosaukums/"*, ko apliecina Valsts policijas */darbavieta 2/* direktora 2009.gada 9.jūnija lēmums Nr.16. Pieteicējam ar šo lēmumu ir dota atļauja savienot amatu Valsts policijā ar amatu SIA *„/Nosaukums 2/"*, nevis ar amatu SIA *„/Nosaukums/"*.

[3.3] Civiltiesiskās attiecības starp privātpersonām sākas ar civiltiesiskā akta noslēgšanas momentu, nevis ar reāla darba, pienākuma vai pilnvarojuma izpildi, ja vien civiltiesiskajā aktā nav noteikts citādi.

[3.4] Pildot amata pienākumus Valsts policijā un detektīva pienākumus SIA *„/Nosaukums/"*, var rasties situācija, kurā pieteicējam, esot valsts amatpersonai un pildot valsts amatpersonas amata pienākumus, jāpieņem lēmums vai jāpiedalās lēmuma pieņemšanā, vai jāveic citas ar valsts amatpersonas amatu saistītas darbības, kas ietekmē vai var ietekmēt šīs valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās intereses.

[3.5] Lēmumā detalizēti ir uzskaitītas normatīvo aktu prasības, kuras ar savu rīcību pieteicējs nav ievērojis, tādējādi nav ievērojis dienesta disciplīnu un radījis interešu konfliktu. Ar savu rīcību pieteicējs nav precīzi ievērojis tiesību aktos noteikto kārtību un nav izpildījis tiesību aktos noteiktās prasības, kas ir atzīstams par disciplinārpārkāpumu.

[4] Tiesas sēdē pieteicējs uzturēja pieteikumā ietverto prasījumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem.

[5] Valsts policijas pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteicēja prasījumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Saskaņā ar Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likuma (turpmāk – Disciplināratbildības likums) 26.panta pirmo daļu lēmuma par disciplinārsoda piemērošanu apstrīdēšana vai pārsūdzēšana neaptur tā izpildi. Savukārt minētā likuma panta sestā daļa paredz, ja piemērots disciplinārsods — piezīme, amatpersona uzskatāma par disciplināri nesodītu, ja triju mēnešu laikā pēc disciplinārsoda piemērošanas tā nav izdarījusi jaunu disciplinārpārkāpumu.

Līdz ar to tiesa konstatē, ka Lēmums, ar kuru pieteicējam piemērots disciplinārsods, jau ir izpildīts un atbilstoši APL 82.panta pirmajai daļai ir zaudējis spēku. Tas nozīmē, ka tiesa nevar pārsūdzēto Lēmumu kā spēku zaudējušu administratīvo aktu atcelt, bet spriedumā var izvērtēt tikai tā tiesiskumu (atzīt to par

tiesisku vai prettiesisku). Līdz ar to tiesa precizē pieteikuma priekšmetu, nosakot, ka pieteikums ir par Lēmuma atzīšanu par prettiesisku.

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējot tos kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus, kuriem ir nozīme lietas izskatīšanā.

[8.1] 2009.gada 9.jūnijā Valsts policijas */darbavieta 2/* direktors pieņēma lēmumu Nr.16, ar kuru nolēma atļaut Valsts policijas */darbavieta 2/ /amats/ L.Č.* savienot Valsts policijas amatpersonas amatu ar detektīva un apsardzes darbinieka amatu SIA *„/Nosaukums 2/" (lietas 68.-69.lapa).*

[8.2] 2009.gada 29.septembrī SIA *„/Nosaukums 2/" /pilsēta/* filiāle detektīvaģentūra *„/Nosaukums 2/"* noslēdza rakstveida darba līgumu Nr.F/1 ar *L.Č. (lietas 67.lapa).*

[8.3] 2010.gada 6.maijā SIA *„/Nosaukums/"* un *L.Č.* noslēdza Uzņēmuma līgumu Nr.2010/1, ar kuru SIA *„/Nosaukums/"* uzdod un *L.Č.* apņemas veikt detektīva un apsardzes vadītāja darbu izpildi, kas norādīti līguma pielikumos *(lietas 57.lapa).*

[8.4] 2010.gada 14.maijā Valsts policijas priekšnieks ar lēmumu Nr.697 nolemj pārcelt *L.Č.* Valsts policijas */pārvalde/ /birojs/ /nodaļa/ /darbavieta/ /amats/* amatā ar 2010.gada 1.jūniju, atbrīvojot viņu no Valsts policijas */darbavieta 2/ /amats/* amata *(lietas 111.-112.lapa).*

[8.5] 2011.gada 14.marta ziņojumā *L.Č.* norāda, ka Valsts policijas */pārvalde/* amata savienošana ar SIA *„/Nosaukums 2/"* un SIA *„/Nosaukums/"* nav notikusi. Ar šiem uzņēmumiem pieteicējam ir vienošanās, ka nepieciešamības gadījumā veiks kādus noteiktus darba pienākumus, pirms kuru uzsākšanas lūgs Valsts policijas */pārvalde/* atļauju, kas arī nesen izdarīts. Pamatojoties uz Darba likuma 3.pantu darbinieks ir fiziska persona, kas uz darba līguma pamata par nolīgto darba samaksu veic noteiktu darbu darba devēja vadībā. Nekāds darbs minētajos uzņēmumos nav veikts, līdz ar to nav pamats uzskatīt, ka ir notikusi amatu savienošana. Par to liecina arī Valsts ieņēmumu dienesta konta izdrukas par pieteicēja nodarbinātību minētajos uzņēmumos *(lietas 26.lapa).*

[8.6.] 2011.gada 18.marta rakstveida paskaidrojumā Valsts policijas */pārvalde/* priekšnieka vietnieks A.Kadiķis uzskata, ka nozīmējama dienesta pārbaude, jo iespējams *L.Č.* nav izpildījis likuma „Par interešu konfliktu novēršanu valsts amatpersonas darbībā". Pamatojoties uz Valsts policijas Iekšējā drošības biroja 2011.gada 9.februāra vēstuli „Par amatu savienošanu kontroles pastiprināšanu" Nr.20/4-3, veicot pārbaudi interneta vidē, tika atrasts SIA *„/Nosaukums/"*, kurā *L.Č.* minēts kā vadītājs ar tālruni 20024460. 2011.gada martā no *L.Č.* tika pieprasīts paskaidrojums. *L.Č.* iesniedza dokumentu projektus iespējamai amatu savienošanai SIA *„/Nosaukums/"*. Tiek pievienotas izdrukas no Valsts ieņēmumu dienesta un Lursoft datu bāzēm par uzņēmumiem SIA *„/Nosaukums/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"*. Veicot amatpersonu un dalībnieku meklēšanu Lursoft datu bāzē pēc p.k.00580-10832, iegūta informācija par */pilsēta/* filiāles detektīvaģentūru *„/Nosaukums 2/"*, kur kā amatpersona no 2009.gada 8.jūlija minēts *L.Č.* Par saistībām ar šo aģentūru *L.Č.* nav informējis Valsts policijas */pārvalde/* vadību *(lietas 26.lapas otrā puse)*.

[8.7] 2011.gada 23.februārī *L.Č.* iesniedz iesniegumu SIA *„/Nosaukums/"*, kurā lūdz, pamatojoties uz Uzņēmuma līguma Nr.2010/1 6.2.punktu, to izbeigt, abpusēji vienojoties. SIA *„/Nosaukums/"* valdes loceklis *S.A.* uz *L.Č.* iesnieguma izdarījis atzīmi: „Piekrītu" *(lietas 58.lapa).*

[8.8] 2011.gada 24.martā Valsts policijas */pārvalde/* priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.14 „Par disciplinārlietas ierosināšanu", ar kuru nolemts ierosināt disciplinārlietu pret Valsts policijas */pārvalde/ /birojs/ /nodaļa/ /darbavieta/ /amats/ L.Č. (lietas 24.-25.lapa).*

[8.9] 2011.gada 30.marta rakstveida paskaidrojumā *M.V.* norāda, ka nebija informēts par *L.Č.* amatu savienošanu. Par *L.Č.* vēlēšanos to darīt uzzināja š.g.28.martā pēc ziņojuma saņemšanas. No iepriekšējām sarunām ar *L.Č.* sapratis, ka viņš vēlas veidot ko līdzīgu detektīvu birojam, taču viņš nepieminēja, ka tādā strādātu un saņemtu atalgojumu kādā citā darba vietā. *L.Č.* dienesta pienākumus veic atbilstoši amata aprakstam, apmierinoši, precīzi pildot sevišķi uzdotos uzdevumus. Dienesta disciplīnu attiecībā uz tiešo pienākumu izpildi ievēro, pieprasa to arī no padotajiem. *M.V.* atbalsta *L.Č.* lūgumu savienot darbu Valsts policijā ar apsardzes vadītāja amatu, ja tas notiek no darba Valsts policijā brīvajā laikā un netraucē dienesta pildīšanai. Taču *M.V.* nav pārliecināts, vai darbs detektīva amatā nekonfliktēs ar darbu Valsts policijā *(lietas 47.lapa).*

[8.10] 2011.gada 11.aprīļa dienesta ziņojumā *D.V.* norāda, ka no 2011.gada 14.marta lietvedībā atrodas *L.Č.* lūgums par amatu savienošanu SIA *„/Nosaukums/"*. 2011.gada 24.martā ir pieņemts lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu pret *L.Č.*, jo, savienojot valsts amatpersonas amatu ar vadītāju amatu SIA *„/Nosaukums 2/"*, nav saņemta Valsts policijas */pārvalde/* vadības atļauja. No dokumentiem izriet, ka *L.Č.* SIA *„/Nosaukums/"* darba tiesiskajās attiecībās (vai cita veida attiecībās) ir no 2010.gada maija un līdz 2011.gada martam bijis tās vadītājs. SIA *„/Nosaukums 2/"* darba tiesiskajās attiecībās (vai cita veida attiecībās) ir no 2009.gada 8.jūlija līdz 2010.gada jūnijam. Datu bāzēs pieejamā informācija liecina, ka *L.Č.* ir bijusi un iespējams ir saistība ar minētajiem uzņēmumiem, neatkarīgi no tā tiek vai netiek saņemts atalgojums. Ņemot vērā *L.Č.* un SIA *„/Nosaukums/"* attieksmi ir pamats uzskatīt, ka no *L.Č.* puses netiek ievērots Ētikas kodekss. SIA *„/Nosaukums/"* neizrāda pretimnākšanu, kas liek domāt, ka tā atbalsta *L.Č.* pretlikumīgo rīcību. *L.Č.* rīcība ir pretrunā ētikas pamatprincipiem – objektivitāte, godprātība un atbildība. Ir pamats uzskatīt, ka *L.Č.* rīcība kaitē dienesta interesēm, būtiski grauj dienesta disciplīnu, līdz ar to amatu savienošana ir pretrunā ar valsts amatpersonai saistošām ētikas normām *(lietas 48.lapa).*

[8.11] 2011.gada 12.aprīlī SIA *„/Nosaukums 2/"*, atbildot uz Valsts policijas */pārvalde/* Personāla vadības nodaļas pieprasījumu, norāda, ka ar *L.Č.* 2009.gada 29.septembrī tika noslēgts darba līgums Nr.F/1 par darba tiesisko attiecību uzsākšanu. Saskaņā ar darba līguma 1.1.punktu *L.Č.* darba tiesiskās attiecības uzsāka ar 2009.gada 29.septembri SIA *„/Nosaukums 2/" /pilsēta/* filiāles detektīvaģentūrā *„/Nosaukums 2/"* kā detektīvs un apsardzes darbinieks. Darba tiesiskās attiecības tika izbeigtas ar 2010.gada 18.maiju. Pilnvarojuma apjoms *L.Č.* tika piešķirts, lai realizētu savus darba pienākumus. Detektīvaģentūra *„/Nosaukums 2/"* darbību neuzsāka, jo mainoties ekonomiskai situācijai valstī SIA *„/Nosaukums 2/"* neuzskatīja par lietderīgu pagaidām veikt ieguldījumus speciālo atļauju saņemšanai. Minētajam darbiniekam nebija iespējams realizēt pilnvarojumu un pildīt ieņemamo amatu pienākumus *(lietas 65.lapa).*

[8.12] 2011.gada 12.aprīļa rakstveida paskaidrojumā *L.Č.* norāda, ka ar SIA *„/Nosaukums 2/" /pilsēta/* filiāles detektīvaģentūru *„/Nosaukums 2/"* bija noslēgts darba līgums no 2009.gada 29.septembra līdz 2010.gada 18.maijam. Pieteicējam bija izsniegts Valsts policijas */darbavieta 2/* 2009.gada 2.jūnija lēmums Nr.16 par amatu savienošanu ar SIA *„/Nosaukums 2/"*. Pilnvarojums tika iesniegts tādā apmērā, lai veiktu darba uzdevumus. Minētā filiāle savu darbību neuzsāka un pilnvarojums netika realizēts. Ar SIA *„/Nosaukums/"* tika noslēgts uzņēmuma līgums par sadarbību pēc Valsts policijas */pārvalde/* atļaujas saņemšanas, lai pildītu detektīva un apsardzes dienesta vadītāja pienākumus *(lietas 36.-37.lapa).*

[8.13] 2011.gada 13.aprīļa SIA *„/Nosaukums/"* atbildē Valsts policijas */pārvalde/* Personāla vadības nodaļas vadītājai norāda, ka *L.Č.* 2010.gada 6.maijā noslēdza uzņēmuma līgumu Nr.2010/1, saskaņā ar kuru *L.Č.* veiks detektīva un apsardzes dienesta vadītāja darbu, pēc minētā līguma pielikuma (darba uzdevuma) saņemšanas un parakstīšanas. Noslēdzot uzņēmuma līgumu Nr.2010/1, līdz 2011.gada 24.februārim *L.Č.* nav veicis nevienu darba uzdevuma izpildi. 2010.gada 1.jūnijā minētā amatpersona informēja SIA *„/Nosaukums/"*, ka ir mainījis darba vietu no Valsts policijas */darbavieta 2/* uz Valsts policijas */pārvalde/* un tāpēc nespēj apvienot darbu un pildīt uzdotos uzdevumus. Atbilstoši noslēgtā līguma 6.2.punktam *L.Č.* nevarēja veikt darba uzdevumus. Ar 2011.gada 24.februāri uzņēmuma līgums tika izbeigts, pamatojoties uz 6.2.punktu uz abpusējas vienošanās pamata *(lietas 56.lapa)*.

[8.14] 2011.gada 21.aprīlī Pārvalde pieņēma lēmumu Nr.60 „Par disciplinārsoda piemērošanu */dienesta pakāpe/ L.Č.*", ar kuru nolēma Valsts policijas */pārvalde/ /birojs/ /nodaļa/ /darbavieta/ /amats/ L.Č.* piemērot disciplinārsodu – piezīmi *(lietas 27.-35.lapa)*.

[8.15] 2011.gada 25.maijā Pārvaldē saņemta pieteicēja sūdzība par Pārvaldes 2011.gada 21.aprīļa lēmuma Nr.60 apstrīdēšanu *(lietas 22.-23.lapa)*.

[8.16] Ar Lēmumu pieteicējam piemērots disciplinārsods – piezīme, kā disciplinārsoda izpildes sākuma datumu norādot 2011.gada 21.aprīli, proti, sākotnējā lēmuma pieņemšanas datumu. Ar Lēmumu, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 81.panta otrās daļas 4.punktu, nolemts izdot satura ziņā citādu administratīvo aktu.

[9] Atbilstoši Disciplināratbildības likuma 3.panta pirmajā daļā noteiktajam par disciplinārpārkāpumu atzīstama amatpersonas ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarīta darbība vai bezdarbība, kas saistīta ar tās dienesta pienākumu pildīšanu un izpaužas kā tiesību aktos noteiktās kārtības un prasību neievērošana.

Pieteicējs saukts pie disciplināratbildības par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta sestās daļas 3.punkta un 8.[1]panta trešās daļas un Dienesta gaitas likuma 6.panta 1.punkta neievērošanu.

Saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta sestās daļas 3.punktu Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi var savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar citu amatu, uzņēmuma līguma vai šā panta vienpadsmitajā daļā neminēta pilnvarojuma izpildi, ja to savienošana nerada interešu konfliktu un ir saņemta attiecīgās valsts vai pašvaldības iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas personas rakstveida atļauja.

Atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 8.[1]panta trešajai daļai valsts amatpersona, kura vēlas savienot valsts amatpersonas amatu ar citu amatu, un šāda amatu savienošana ir pieļaujama, saņemot amatpersonas (institūcijas) rakstveida atļauju, pirms amatu savienošanas (uzņēmuma līguma noslēgšanas vai pilnvarojuma uzņemšanās) uzsākšanas rakstveidā iesniedz minētajai amatpersonai (institūcijai) lūgumu atļaut savienot valsts amatpersonas amatu ar citu amatu.

Dienesta gaitas likuma 6.pantā 1.punktā noteikts, ka viens no amatpersonas vispārīgajiem pienākumiem ir ievērot Latvijas Republikas Satversmi, Latvijas Republikai saistošas starptautisko tiesību normas, likumus un citus normatīvos aktus.

Tādējādi, lai atzītu, ka pieteicējs konkrētajā gadījumā pamatoti saukts pie disciplināratbildības, tiesai jākonstatē, ka pieteicēja rīcībā saskatāmi minēto normu pārkāpumi.

[10] Ar Lēmumu pieteicējs pie disciplināratbildības saukts dēļ rakstveida atļaujas nesaņemšanas normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pirms uzņēmuma līguma

noslēgšanas ar SIA *„/Nosaukums/”*, kā arī Valsts policijas */pārvalde/* vadības neinformēšanu un rakstveida atļaujas nesaņemšanu amatu savienošanai pēc pārcelšanās dienestā Valsts policijas */pārvalde/*.

Tiesa secina, ka lietā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, tai skaitā par to, ka pieteicējs 2010.gada 6.maijā bija noslēdzis uzņēmuma līgumu ar SIA *„/Nosaukums/”*.

Lietā pastāv strīds par to, vai konkrētajos apstākļos bija pamats disciplinārsoda piemērošanai un vai piemērotais disciplinārsods – piezīme – atzīstams par samērīgu.

[11] Pieteicējs uzskata, ka saskaņā ar noslēgto uzņēmuma līgumu nav reāli pildījis nevienu darba uzdevumu, līdz ar to atļauja amatu savienošanai būtu nepieciešama tikai gadījumā, ja tiktu saņemts reāls pasūtījums no SIA *„/Nosaukums/”*.

Tiesa nepiekrīt šādam pieteicēja viedoklim, jo likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” 7.panta sestās daļas 3.punkts precīzi nosaka atļaujas saņemšanu pieteicēja amata Valsts policijā savienošanai ar uzņēmuma līgumu. Noslēdzot uzņēmuma līgumu, arī nesaņemot vēl konkrētu pasūtījumu, pieteicējs ir apņēmies izpildīt uzdotos pasūtījumus, tātad pieteicējs ir devis apsolījumu SIA *„/Nosaukums/”* pildīt tās uzdotos uzdevumus. Dodot šādu apsolījumu bez atļaujas saņemšanas amatu savienošanai, pieteicējs nav izpildījis normatīvo aktu prasības par amatu savienošanu. Turklāt pieteicējs arī nevarēja paļauties, ka šādu atļauju viennozīmīgi saņems, jo, piemēram, kā redzams no *M.V.* paskaidrojumiem, viņš nav pārliecināts, vai darbs detektīva amatā nekonfliktēs ar darbu Valsts policijā.

Nevar piekrist pieteicēja viedoklim, ka uzņēmuma līgums ir spēkā tikai pēc atļaujas saņemšanas amatu savienošanai. Uzņēmuma līguma 6.2.punkts paredz, ka līguma pielikumus par darbu izpildi var noslēgt, tikai tādā gadījumā, ja ir spēkā atļauja par amatu savienošanu no atbilstošas Valsts policijas institūcijas. Tātad šī ir atruna par līguma pielikumiem, nevis par paša līguma spēkā esamību. Pats līgums saskaņā ar uzņēmuma līguma 6.5.punktu stājas spēkā 2010.gada 6.maijā. Līdz ar to uzņēmuma līgums ir bijis spēkā bez atļaujas saņemšanas amatu savienošanai.

[12] Tiesu praksē vairākkārt ir interpretētas tiesību normas, kuras noteic valsts amatpersonu amatu savienošanas ierobežojumus, nonākot pie secinājuma, ka atļaujas saņemšanai pirms amatu savienošanas nav tikai formāls raksturs. Tas ietver sevī arī konkrētās amatu savienošanas izvērtējumu katrā individuālā gadījumā attiecībā uz katru konkrēto amatu un personu. Amatu savienošana iespējama tikai gadījumā, ja tā nerada interešu konflikta situāciju un ja ir saņemta atļauja. Citiem vārdiem, amatu savienošana ir tiesiski iespējama, ja ir izpildīti abi tiesību normā noteiktie nosacījumi. Līdz ar to nav pamatots arī pieteicēja norādītais arguments, ka tikai tādēļ, ka pārkāpums nav radījis jebkādu kaitējumu, nav pamata disciplinārsoda piemērošanai. Turklāt tas, ka informācija par pieteicēju atbilstoši noslēgtajam uzņēmuma līgumam bija publicēta internetā, norādot uz pieteicēja saistību ar SIA *„/Nosaukums/”*, ir par pamatu, lai uzskatītu, ka pieteicējs arī attiecībā uz trešajām personām bija apstiprinājis, ka pārstāv SIA *„/Nosaukums/”*, bet nesaņemot atļauju amatu savienošanai.

Ņemot vērā, ka pieteicējs paralēli darbam bez atļaujas amatu savienošanai bijis noslēdzis uzņēmuma līgumu ar SIA *„/Nosaukums/”*, atzīstams, ka pieteicējs pamatoti saukts pie disciplināratbildības, jo nav ievērojis amatpersonas pienākumu ievērot normatīvo aktu prasības, proti likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” noteikto.

[13] Papildus tiesa norāda, ka pieteicējs nepareizi izprot tiesu praksē atzīto, ka amatu savienošana iespējama tikai gadījumā, ja tā nerada interešu konflikta situāciju un ja ir saņemta atļauja. Pieteicējs minēto atziņu izprot tādējādi, ka Lēmumā ne tikai bija

jānorāda uz to, ka atļauja amatu savienošanai nav prasīta, bet arī jāizvērtē, vai savienošana ir radījusi interešu konfliktu. Tiesu praksē tieši ir norādīts, ka amatu savienošana iespējama tikai gadījumā, ja ir izpildīti abi nosacījumi, proti, ja amatu savienošana nerada interešu konflikta situāciju un ja ir saņemta atļauja. Tā kā konkrētajā gadījumā pieteicējs amatu savienošanas atļauju nebija prasījis, tad pārkāpums ir atzīstams tieši dēļ atļaujas neprasīšanas pirms uzņēmuma līguma noslēgšanas. Vērtējums tam, vai atļauja amatu savienošanai vispār būtu vai nebūtu izsniedzama, varētu ietekmēt disciplinārsoda veidu, taču ne paša pārkāpuma esamību. Atļaujas neprasīšana jau pati par sevi, neatkarīgi no iespējamās interešu konflikta esamības, rada pārkāpuma esamību.

[14] Tiesu debatēs tika izmantota atsauce uz Administratīvās apgabaltiesas 2010.gada 8.jūnija spriedumu lietā Nr.A42623907. Minētais spriedums ar Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2011.gada 8.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKA-73/2011 ir atcelts. Turklāt minētajā lietā bija vērtēts, vai par atļaujas nesaņemšanu amatu savienošanai personu vienlaicīgi var sodīt disciplināri un administratīvi. Līdz ar to minētajā Administratīvās apgabaltiesas spriedumā paustās atziņas nav izmantojamas konkrētajā lietā.

[15] Tā kā tiesa secināja, ka pie disciplināratbildības pieteicējs saukts pamatoti, tiesai jāizvērtē jautājums par piemērotā soda samērīgumu.

Disciplināratbildības likuma 13.panta pirmā daļa noteic, ka disciplinārsoda mērķis ir sodīt vainīgo amatpersonu un panākt, lai tā un citas amatpersonas ievērotu dienesta disciplīnu un atturētos no disciplinārpārkāpumu izdarīšanas.

Savukārt Disciplināratbildības likuma 13.panta otrajā daļā ir paredzēti šādi amatpersonai piemērojamie disciplinārsodi: 1) piezīme; 2) rājiens; 3) mēneša amatalgas samazināšana 10-20 procentiem no mēneša amatalgas uz laiku no viena mēneša līdz sešiem mēnešiem; 4) pazemināšana dienesta pakāpē par vienu pakāpi uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam; 5) pazemināšana amatā; 6) atvaļināšana no dienesta.

Tādējādi piezīme ir pats vieglākais disciplinārsods, kurš konkrētajā gadījumā arī ir piemērots.

Atbilstoši Disciplināratbildības likuma 13.[1]panta pirmajai daļai, ja amatpersona ir izdarījusi disciplinārpārkāpumu, bet šis pārkāpums ir mazsvarīgs vai nav radījis nelabvēlīgas sekas, augstāka amatpersona tai var izteikt aizrādījumu, neierosinot disciplinārlietu vai pieņemot lēmumu par disciplinārlietas izbeigšanu.

Konkrētajā gadījumā uzņēmuma līgumu pieteicējs noslēdzis 2010.gada 6.maijā, tādējādi vairāku mēnešu garumā savienojot savu amatu Valsts policijā ar uzņēmuma līgumu bez rakstveida atļaujas saņemšanas. Tiesa neuzskata, ka šādu pārkāpumu varētu uzskatīt par mazsvarīgu. Turklāt pieteicējs par noslēgto uzņēmuma līgumu nav informējis arī Valsts policijas */pārvalde/* vadību un nav prasījis tai rakstveida atļauju amatu savienošanai pēc pārcelšanās dienestā Valsts policijas */pārvalde/*. Savukārt attiecībā par to, ka nav radušās nelabvēlīgas sekas, tiesa uzskata, ka nelabvēlīgas sekas jau ir pats fakts, ka pieteicējs vairākus mēnešus ir savienojis amatus, iespējams esot arī interešu konflikta situācijā.

[16] Ņemot vērā visu iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka nav pamata Lēmuma atzīšanai par prettiesisku. Lēmums ir pieņemts Disciplināratbildības likuma noteiktajos termiņos, Lēmumā ir izvērtēti disciplinārpārkāpuma izdarīšanas apstākļi, raksturs, pieteicēja vainas forma, norādīts, ka nav konstatēti atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, kā arī Lēmumā ir ietverti lietderības apsvērumi.

Rezolutatīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.–251.pantu, Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm disciplināratbildības likuma 25.panta trešo daļu Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *L.Č.* pieteikumu par Valsts policijas priekšnieka 2011.gada 22.jūnija lēmuma Nr.246 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentam 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 5.jūnijā.

Tiesnese K.Brokane